

# JEDAN GRAD, JEDNA BORBA

Piše ko zna, smije i umije; izlazi kad treba i mora; štampa se u kućnoj radinosti.

## Vječna vatra gori u svakodnevnim bitkama

### Povodom 6. aprila, Dana oslobođenja Sarajeva

PRAZNIČNI BROJ

Sarajevo, grad izbagerisan u građevinsku lokaciju i stiješnjen među tržnim centrima, početkom aprila sa svih strana uvjeravaju da sebe treba da slavi maglovitim snovima o slavnoj prošlosti.

U slavnoj prošlosti koje se prisjećamo 6. aprila za svakog se nađe ponešto – svaki se olinjali političar iz ove lopovske i izdajničke vlasti nađe u snovima o nekom snažnijem, ponosnijem gradu. Svaki gleda da sebe poistovijeti s herojima koji su izborili slobodu i pravo da sami grade novi, bolji svijet.

U mjesecu aprilu Sarajevo dijeli koncesije na svoju prošlost – iz tog zajedničkog resursa otpora i slobode i pravednosti, svaki će politikant ovih dana za sebe izvući neku ličnu korist. Baš kao što je izvlače iz naše zemlje, šuma, vode i, na koncu, samih ljudi.

Zato se danas oslobođenje – ni kao ideja ni kao sjećanje na ono nekad – ne može čuvati i sačuvati vijencima ni prigodnim govorima, nego borbom za slobodu i pravdu i dostojanstvo života – svakog dana.

Nisu ni oslobodioci 6. aprila 1945. godine slavili prošla oslobođenja, niti neka koja će tek doći, nego ono za koje su se sami izborili i koje su tog dana živjeli. Tako i mi svoj 6. april slavimo svakog dana kada ustanemo protiv otimanja našeg grada od nas, protiv nepravde i pljačke, protiv robovanja koje su nam namijenili.

Oslobođeno Sarajevo danas se čuva na kapijama škola koje zatvaraju i u holovima bolnica u kojima nema lijekova i na stepeništima otetih biblioteka. Vječna vatra nije u gumi koja gori – naša je vječna vatra u svakom pedlju grada koji odbranimo od vaših bagera i u svakom čovjeku koji se pobuni protiv nepravde. Eto vam vaši vijenci i govori, prijemi i svečane sjednice.

**Naši su praznici i naši spomenici – naše škole, ulice, bolnice, biblioteke.**

**Naši su praznici i naši spomenici – sve naše bitke.**

**Drugovima, drugaricama, oslobodiocima iz '45., zahvaljujemo što su nam podarili san o slobodi i otporu. Drugaricama i drugovima koji se i danas bore, čestitamo svakodnevnu borbu za naš grad.**

#1grad1borba

---

*A kako se u pozadini vijenaca i govora rasprodaju naša zajednička dobra...*

U ponedjeljak, 10. aprila Vlada Kantona Sarajevo serviraće Skupštini Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javno-privatnom partnerstvu. Po hitnom postupku – nema javne rasprave, nema izmjena, uzmi ili ostavi. Vladi se žuri. Nanizali se, tvrde, razni projekti, samo čekaju usvajanje pa da krenu na posao.

A zašto ti projekti nisu mogli bez ovog prijedloga – imamo već Zakon o javno-privatnom partnerstvu? Zato što postojeći zakon postavlja bar neka ograničenja i štiti javni interes – a to naše vlasti i njihovi međunarodni eksperti (koje su im za ovu priliku privede Svjetska banka i Britanska ambasada) vide kao komplikaciju.

**Javni interes i javno dobro uvijek su komplikacija za privatnike jer se ne mjere privatnim profitom.**

---

Novi zakon će ukloniti 'komplikacije' tj. nas i naše potrebe i štiti ISKLJUČIVO privatni interes naših interesa države i društva, evo kako:

! O sklapanju partnerstva odlučivaće komisija koju imenuje vlada Kantona, a komisija će sama sebi odrediti šta i kako radi. Zadnji put su kod nas takvu slobodu uživale agencije za privatizacije – koje su na naše fabrike imale efekat kao i najezda termita.

! Kad se jednom sklopi ugovor, nema nikakvog prava žalbe. NIKAKVOG.

! Kad jednom privatnici dobiju ugovor – može samo sudom da ih se ganja. Država se za vlastitu imovinu može boriti samo građanskom parnicom, kao kakav komšija koji se spori oko međe i tako nekoliko decenija, dok ne propadnu i ograda i kuća. U slučaju države, dok ne propadne npr. bolnica, ne iscrpi se vrelo ili na šta već sklopi ugovor jer: NITI JEDNO JAVNO DOBRO NIJE ZAŠTIĆENO OVIM ZAKONOM – SVE MOŽE BITI PREDMET UGOVORA S PRIVATNIM PARTNEROM.

! Za sve može javno-privatno partnerstvo – od škole do vode i bolnice (po ovom prijedlogu, partnerstvo sad može zamijeniti i javne nabavke), sve vrlo unosno i društvu neophodno, a kako partnerstvo često podrazumijeva monopol, privatni partner ne mora se bojati tržišta i konkurencije.

! Za sve što u poslu krene naopako – država garantuje i nema nikad da privatniku manjka zarade, što znači da je po privatnike ovo rizik manji čak i od privatizacije. **Javno dobro se ovako faktički privatizuje ali sa znatno manjim ulaganjem i bez ikakvog rizika.**

Formula javno-privatnog partnerstva je jednostavna i čini ga vrlo privlačnim za privatnike, jer:

**Sav profit privatniku – sav teret državi  
Partnerstvo je samo šarena laža.  
Država i javno dobro služe privatniku za ostvarenje profita.**

Naše potrebe u partnerstvu nemaju nikakvog značaja za planiranje korištenja naših dobara – sve se rukovodi zaradom privatnog 'partnera'.  
Ako zarada nije dovoljna, država će namiriti.

Sve društvu neophodne usluge koje koštaju a ne donose profit,  
država će platiti iz naših para – budžeta.  
Ako ne naplati nama direktno, svakom pojedinačno.

Premijer Konaković (SDA) nam je na samom početku mandata obećao da će se potruditi da se iskoriste potencijali javno-privatnog partnerstva do maksimuma. Zbilja se premijer potrudio da održi obećanje, toliko da je na sva ostala svoja obećanja zaboravio pa i dalje nemamo vode, i prevoz sve bjedniji, zdravstvo stenje (a i mi s njim), a ni školstvo se ne osjeća najbolje.

Zato premijer Konaković (SDA) sad donosi čarobni štapić – neće rješavati problem po problem, to jest neće rješavati ništa nego će lijepo sve – razdavati privatnicima! Privatnici će dići cijene, srozati kvalitet usluga, mi ćemo zapištati, Kanton (najbogatiji u Federaciji) će reći da on tu ništa ne može jer – partnerstvo.

SDA može sretno na izbore (uz finansijsku podršku svojih privatnih 'partnera') jer više ni za šta nije odgovorna i nema više niti jednog problema u kantonu koji je njihov. Svi će problemi, koje su vlasti napravile, biti samo – NAŠI.